

БОЖЕСТВО
ТОЖЕСТВО
ТРЖЕСТВО
ТРОЕСТВО
ТРОЙСТВО

Гари Хълкуист

Гари Хълкуист

От Божество до Тройство

maranathamedia.bg

Превод от английски:
Деян Делчев

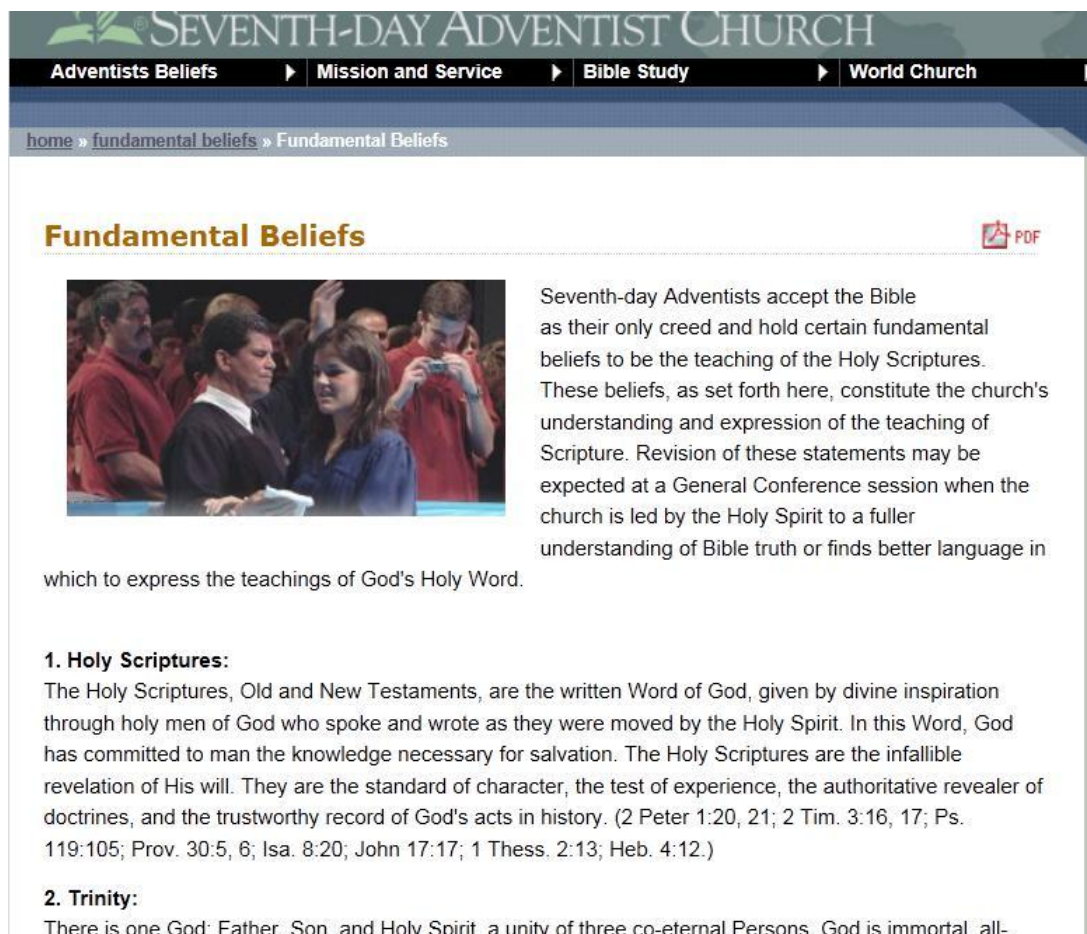
Юни 2021

Божеството или Тройството?

Имало е забележим преход от предпочитаната в миналото дума Божество към по-съвременната употреба на термина Триединство в езика на адвентното общество.

„Божество“ сега се смята от мнозина за алтернатива на термина Триединство. Навременен пример за това може да се види в юнското издание от 2012 на Adventist World NAD издание на стр. 22, „Брой 2: Отличими - но неразделими“ от Даниел К. Бедиако. Той пише: „В центъра на тази доктрина е концепцията за **Триединството, или Божеството**, чрез която се има предвид, че Бог е един в естество, но три личноно.“

Марио Петровейл, модератор и сайт супервизор за E-ventist LinkedIn професионалното Интернет общество, покани д-р Гари Хълкуист, изследовател информатик и трето поколение адвентист в Атланта, Джорджия да проучи как нашата оригинална употреба на думата Божество е била променена към тази на Триединството. Този въпрос бил представен на вниманието на Марио чрез очевидната промяна в думите формиращи заглавията на основните вярвания 27 / 28 заглавия на основните вярвания, които сега са на сайта на официалната световна църква www.adventist.org.

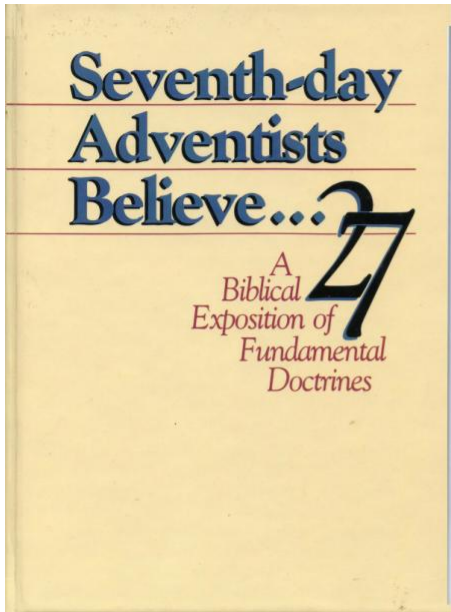
Fundamental Beliefs PDF

Seventh-day Adventists accept the Bible as their only creed and hold certain fundamental beliefs to be the teaching of the Holy Scriptures. These beliefs, as set forth here, constitute the church's understanding and expression of the teaching of Scripture. Revision of these statements may be expected at a General Conference session when the church is led by the Holy Spirit to a fuller understanding of Bible truth or finds better language in which to express the teachings of God's Holy Word.

1. Holy Scriptures:
The Holy Scriptures, Old and New Testaments, are the written Word of God, given by divine inspiration through holy men of God who spoke and wrote as they were moved by the Holy Spirit. In this Word, God has committed to man the knowledge necessary for salvation. The Holy Scriptures are the infallible revelation of His will. They are the standard of character, the test of experience, the authoritative revealer of doctrines, and the trustworthy record of God's acts in history. (2 Peter 1:20, 21; 2 Tim. 3:16, 17; Ps. 119:105; Prov. 30:5, 6; Isa. 8:20; John 17:17; 1 Thess. 2:13; Heb. 4:12.)

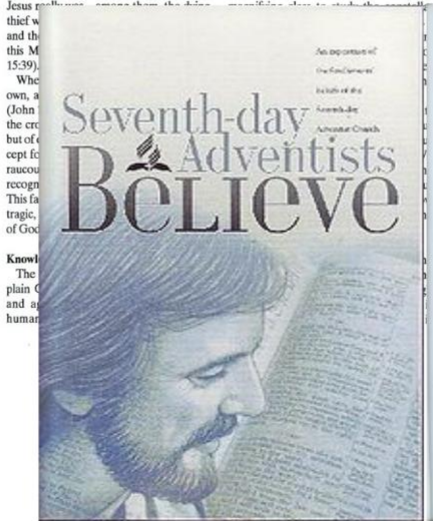
2. Trinity:
There is one God: Father, Son, and Holy Spirit, a unity of three co-eternal Persons. God is immortal, all-

Защо в настоящото заглавие на сайта пише „Триединство“ (Trinity), когато в изданията на книгата Адвентистите от седмия ден вярват ... от 1988 и 2005 г. ... ” издадени от Пасторския отдел на Генералната конференция, отпечатват Основно вярване № 2 като „Божеството“ (The Godhead)?

Chapter 2
The Godhead

At Calvary almost everyone rejected Jesus. Only a few recognized who Jesus was. Depending on human wisdom alone to learn about God is like using a

SEVENTH-DAY ADVENTISTS BELIEVE ...

The Godhead

2 There is one God, Father, Son, and Holy Spirit, a unity of three co-eternal Persons. God is immortal, all-powerful, all-knowing, above all, and ever present. He is infinite and beyond human comprehension, yet known through His self-revelation. He is forever worthy of worship, adoration, and service by the whole creation.

AT CALVARY ALMOST EVERYONE REJECTED JESUS. Only a few recognized who Jesus really was—among them, the dying thief who called Him Lord (Luke 23:42) and the Roman soldier who said, “Truly this Man was the Son of God!” (Mark 15:39).

When John wrote, “He came unto His own, and His own did not receive Him” (John 1:11), he was thinking not merely of the crowd at the cross, or even of Israel, but of every generation that has lived. Except for a handful, all humanity, like that rascous crowd at Calvary, has failed to recognize in Jesus their God and Saviour. This failure—humanity’s greatest and most tragic—shows that humanity’s knowledge of God is radically deficient.

Knowledge of God

The many theories attempting to explain God, and the many arguments for and against His existence, show that human wisdom cannot penetrate the divine. Depending on human wisdom alone to learn about God is

23

Въпросът е дали това е просто един технически пропуск, който би могъл да се коригира лесно чрез редакция в уебсайта или преднамерено решение за пренасочване на езика в Основните вярвания без да има официално овластяване за това.

Приемането на двата термина има своето начало преди над 100 години – точно две години преди смъртта на Елън Уайт, която за почуда никога не е използвала термина „Триединство“ сред никоя от всичките си 25 милиона думи, които изписала. Също така интересен е фактът, че тя никога не е използвала термините “триединен,” “съравен,” “съвечен,” “Бог Син,” нито “Бог Свети Дух.” В продължение на повече от 40 години—до 1914—църквата поддържала същата позиция върху доктрината за Бога в своите Основни „принципи“.

1872/1874 Основни принципи

Приписвани както на Джеймс Уайт (Знамения на времето 4-ти юни, 1874 г.) така и на Урия Смит (Ривю енд Херълд 24-ти ноември, 1874 г.)

Първоначалните 25 Принципа се основавали на 1 Коринтяни 8:6 и не съдържали нито термина Божество нито Триединство.

1. That there is one God, a personal, spiritual being, the creator of all things, omnipotent, omniscient, and eternal, infinite in wisdom, holiness, justice, goodness, truth, and mercy; unchangeable, and everywhere present by his representative, the Holy Spirit. Ps. 139 : 7.

2. That there is one Lord Jesus Christ, the Son of the Eternal Father, and the one by whom God created all things, and by whom they do consist; that he took on him the

1Кор. 8:6 “Има един Бог Отец от когото е всичко... и един Господ Исус Христос чрез когото е всичко...”

FUNDAMENTAL PRINCIPLES OF SEVENTH-DAY ADVENTISTS.

As elsewhere stated, Seventh-day Adventists have no creed but the Bible; but they hold to certain well-defined points of faith, for which they feel prepared to give a reason "to every man that asketh" them. The following propositions may be taken as a summary of the principal features of their religious faith, upon which there is, so far as we know, entire unanimity throughout the body. They believe, —

I. That there is one God, a personal, spiritual being, the creator of all things, omnipotent, omniscient, and eternal; infinite in wisdom, holiness, justice, goodness, truth, and mercy; unchangeable, and everywhere present by his representative, the Holy Spirit. Ps. 139:7.

II. That there is one Lord Jesus Christ, the Son of the Eternal Father, the one by whom he created all things, and by whom they do consist; that he took on him the nature of the seed of Abraham for the redemption of our fallen race; that he dwelt among men, full of grace and truth, lived our example, died our sacrifice, was raised for our justification, ascended on high to be our only mediator in the sanctuary in heaven, where, through the merits of his shed blood, he secures the pardon and forgiveness of the sins of all those who penitently come to him; and as the closing portion of his work as priest, before he takes his throne as king, he will make the great atonement for the sins of all such, and their sins will then be blotted out (Acts 3:19) and borne away from the sanctuary, as shown in the service of the Levitical priesthood, which foreshadowed and prefigured the ministry of our Lord in heaven. See Lev. 16; Heb. 8:4, 5; 9:6, 7; etc.*

Броят от 22-ри август, 1912 г. на *Ривю енд Херълд* отново препечатал оригиналните принципи на стр. 4 без промяна на първите два принципа — "един Бог" и "един Господ."

В продължение на четиридесет години принципите останали непроменени. "Изминалите петдесет години не замъглиха нито една йота или принцип на нашата вяра, така както я приехме ... Нито една дума не е променена нито отречена," Елън Уайт писала в Писмо 326, 04, 10, 1905 г.; *Поглед нагоре*, стр. 352, Параграф 4, Утринно бдение за 4-ти декември. Но това било на път да се промени.

1889, 1905-1914 Годишник на АСД

Основните принципи били ревизирани до 28 секции оставяйки първите две свързани с доктрината за Бога непроменени както е показано тук при тяхната поява в годишника от 1889 г.

Те останали непроменени през времето на тяхното препечатване от 1905-1914.

Fundamental Principles of Seventh-Day Adventists

BY THE LATE URIAH SMITH

SEVENTH-DAY ADVENTISTS have no creed but the Bible; but they hold to certain well-defined points of faith, for which they feel prepared to give a reason "to every man that asketh" them. The following propositions may be taken as a summary of the principal features of their religious faith, upon which there is, so far as is known, entire unanimity throughout the body. They believe, —

1. That there is one God, a personal, spiritual being, the Creator of all things, omnipotent, omniscient, and eternal; infinite in wisdom, holiness, justice, goodness, truth, and mercy; unchangeable, and everywhere present by his representative, the Holy Spirit. Ps. 139:7.

2. That there is one Lord Jesus Christ, the Son of the Eternal Father, the one by whom he created all things, and by whom they do consist; that he took on him the nature of the seed of Abraham for the redemption of our fallen race; that he dwelt among men, full of grace and truth, lived our ex-

1913 г. Ривю енд Херълд, 9-ти октомври

THE ADVENT REVIEW AND SABBATH HERALD

21

name is their watchword, their badge of distinction, their bond of union, the authority for their course of action, and the source of their success. Nothing that does not bear his superscription is to be recognized in his kingdom.

The first disciples went forth preaching the word. They revealed Christ in their lives; and the Lord worked with them, "confirming the word with signs following." These disciples prepared themselves for their work. Before the day of Pentecost they met together, and put away all differences. They were of one accord. They believed Christ's promise that the blessing would be given, and they prayed in faith. They did not ask for a blessing for themselves merely; they were weighted with the burden for the salvation of souls. The gospel was to be carried to the uttermost parts of the earth, and they claimed the endowment of power that Christ had promised. Then it was that the Holy Spirit was poured out, and thousands were converted in a day.

The Saviour longs to manifest his grace and stamp his character on the whole world. It is his purchased possession, and he desires to make men free, and pure, and holy. Though Satan works to hinder this purpose, yet through the blood shed for the world there are triumphs to be achieved that will bring glory to God and the Lamb. Christ will not be satisfied till the victory is complete, and "he shall see of the travail of his soul, and shall be satisfied."

MRS. E. G. WHITE.

The Message for Today

THE Christian church has passed through many crises in its history. Through the ages it has stood as the conservator of the

We have reached a period in the history of the church and of the world when, according to the prophecies of the Scripture, the time has come for another great religious awakening. Another message is due the church and the world,— the message of the second coming of the Lord and Saviour to this earth.

This earth's history is soon to close. Fulfilling prophecy and signs — conditions existing in the social, political, industrial, and religious worlds — plainly indicate that a time has been reached when events of a significant, startling, and most stupendous character are about to take place; that the long reign of sin is soon to be cut short; and that the generation now living will witness the appearing of Christ in the clouds of heaven. The message based upon these fulfilling prophecies and signs is now being proclaimed. To the advocacy of this message the people represented by this movement have devoted their lives and their fortunes.

For the benefit of those who may desire to know more particularly the cardinal features of the faith held by this denomination, we shall state that Seventh-day Adventists believe,—

1. In the divine Trinity. This Trinity consists of the eternal Father, a personal, spiritual being, omnipotent, omniscient, infinite in power, wisdom, and love; of the Lord Jesus Christ, the Son of the eternal Father, through whom all things were created, and through whom the salvation of the redeemed hosts will be accomplished; the Holy Spirit, the third person of the Godhead, the one regenerating agency in the work of redemption.

2. That the Holy Scriptures of the Old and New Testaments were given by the inspiration of God, and contain a full

the recreative agency of the Holy Spirit.

7. That the will of God for his children is comprehended in the law of the ten commandments, and that these are great moral, unchangeable precepts binding upon the children of God in every age of the church.

8. That through the new covenant relationship the Spirit of Christ writes this law upon the heart, and in this way only can its precepts find expression in the life in sincere, faithful obedience.

9. That the fourth commandment of this unchangeable law requires the observance of the seventh-day Sabbath, an institution which was established and ordained in the garden of Eden before man sinned, embodied in the great law of moral precepts spoken from Mt. Sinai, observed by prophet and priest throughout the old dispensation, kept by Christ and his apostles in the Christian dispensation, and given to mankind in every age to keep alive in their hearts the knowledge of its Author, the Creator of all things.

10. That Christian temperance embraces the proper use of that which is good, and total abstinence from all that is bad. That the liquor traffic, being only evil, should be prohibited by appropriate legislation.

11. That the church and the state occupy different spheres of operation, the former dealing with questions of a religious character, the sphere of the latter pertaining alone to questions of a civil character. The church and the state should therefore be kept forever separate.

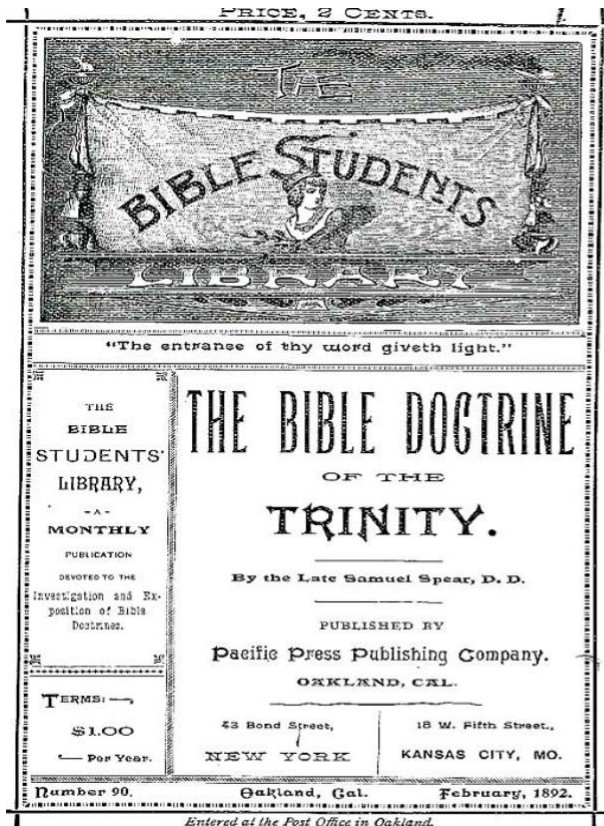
12. That the Scriptural means for the support of Christian evangelical work in the earth is by the payment of one tenth of the regular income, and by free-will offerings from the thankful, grateful children of God.

13. That man possesses a nature inherently sinful and dying; that eternal

Макар и често подминавана, д-р Хълкуист (както и други) открили първата промяна в Основните принципи в този брой от 1913 г. на *Ривю енд Херълд*. Редакторът на *Ривю* Франсис Маклелан Уилкокс вмъкнал своя собствена ревизия в статия със заглавие, "Вестта за днес." Ревизията се фокусира върху вестта, която трябва да "стигне до света", а това, пише той е "вестта за второто идване на Господ и Спасител на тази земя." След това той изведнъж представя ("в полза на онези, които може да искат да знаят по-конкретно основните характеристики на вярата поддържани от тази деноминация") своя собствена версия на Основните принципи, сега наброяващи само 15.

Уилкокс започва като заявява, че Адвентистите от седмия ден вярват в "божественото Триединство" което "се състои от вечния Баща", "Господ Исус Христос, Синът на вечния Баща" и "Светия Дух, третата личност на Божеството" което подготвя сцената за превръщането на Божеството (един термин използван изключително от Елън Уайт) в еквивалент на „божественото Триединство“ на Уилкокс, дума, която (както вече забелязахме) никога не била използвана от Господната вестителка както и от Библията.

Терминът Триединство бил използван по-рано два пъти в печата в положителен смисъл. През 1891 г. *Знамения на времето* препечатва статия на презвитерианския пастор Самюъл Спиър от *Ню Йорк Индипендънт*, първоначално озаглавена "Субординацията (бел. пр. подчинението) на Христос" в повече от два броя на декември през онази година, а следващата година я внася в *Библиотека на библейския изследовател* като трактат №90 под заглавието, "Библейската доктрина за Триединството."

The Bible Doctrine of the Trinity.*

BY THE LATE SAMUEL T. SPEAR, D. D.

THE Bible, while not giving a metaphysical definition of the spiritual *unity* of God, teaches His essential *oneness* in opposition to all forms of polytheism, and also assumes man's capacity to apprehend the idea sufficiently for all the purposes of worship and obedience. John 17:3; 1 Cor. 8:6. The same Bible as clearly teaches that the adorable Person therein known as Jesus Christ, when considered in his *whole* nature, is truly divine and truly God in the most absolute sense. John 1:1-18; 1 John 5:20; Rom. 1:3, 4; 9:5; Titus 2:13.

There is, however, a sense in which the Christ of the Bible, while essentially divine, is, nevertheless, in some respects *distinct* from and *subordinate* to God the Father. He is spoken of, and frequently speaks of Himself, as the Son of God, as the only-begotten of the Father, as being sent by God the Father into this world, and as doing the will of the Father. He is never con-

*From the N. Y. *Independent* of November 14, 1889, by permission of the publishers.

(3)

В последните години този трактат бе популяризиран като пример, че адвентизмът е приел Триединството. "...една тринитарна статия..." Ървин Гейн, 1963 г. "Така истината за Триединството била изнесена в трактатна форма..." Лирой Фрум, 1971. "...пионерстващият адвентизъм пръв лансирал базисен тринитаризъм през 1892 г. чрез публикуването на тринитарната статия на д-р Самюъл Спиър..." Дерик Джилеспи, 2010.

Честното проучване на написаното от Спиър разкрива, че той започва с Йоан 17:3 и 1 Кор. 8:6, което трябва да предаде хармония на всички останали текстове в това число и библейската истина, че макар Христос, Синът на Бога, единородният на Отец да е в „същността си божествен, все пак в някои отношения Той е различен от и подчинен на Бог Отец.“ Спиър включва текстове като 1 Кор. 3:23 "Христос е Божий" и 1 Кор. 11:3 "глава на Христос е Бог." Това той припознава като истинското Божество.

Вторият път, когато терминът Триединство бил използван в положителен смисъл, бил в брой на *Знамения* от 26-ти декември, 1892 г. Статията на старейшината Уилям Ковърт „Единството на

Тройното единство на християнското Триединство

вярващия с Христос“ отбелязвала, че молитвата на Христос в Йоан 17-та глава описва “едно тройно единство, или християнско триединство” в което “Христос формира връзката, която обединява вярващия с Отец.” Исус казал на Своя Баща, “Аз в тях и Ти в мен ... та любовта с която си ме възлюбил да бъде в тях и аз в тях.” Йоан 17:23, 26.

И така, защо редакторът на *Ривю* се чувствал длъжен през 1913 г. да асоциира за първи път думата „Триединство“ с едно по-официално изреждане на “основните характеристики на” на адвентните вярвания? Съществува силно доказателство, че Дъдли Кенрайт е играл роля в мотивирането на Франсис Уилкокс.

Братът на Франсис М. Ч. Уилкокс написал статия в броя от 8-ми април на *Знамения на времето* опровергавайки отстъплението на Кенрайт и неговите твърдения срещу църквата, която някога поддържал.

Но реалният тласък бил даден чрез една книга публикувана същата година от декана на Института Муди - Джеймс Грей.

BIBLE PROBLEMS EXPLAINED

By JAMES M. GRAY, D. D.
DEAN OF THE MOODY BIBLE INSTITUTE OF CHICAGO

Author of "How to Master the English Bible," "Synthetic Bible Studies," "Primers of the Faith," "The Antidote to Christian Science," "Satan and the Saint," "Great Epochs of Sacred History," "Salvation from Start to Finish," "Progress in the Life to Come," etc.

Copyright, 1913, by
THE BIBLE INSTITUTE COLPORTAGE ASSOCIATION
of Chicago

Please summarize the doctrine of Seventh-Day Adventism, especially concerning Christ, the resurrection, and the judgment.

The Seventh-Day Adventists believe in the Bible, in conversion, in purity of life, and in other good things common to all churches, but they reject the doctrine of the Trinity, which involves the Deity of Christ, though this is not stated. They believe that the end of the world

MOUNTAIN VIEW, CALIFORNIA, APRIL 8, 1913

— * * —

Garbled Statements of Facts

He perhaps tells us truly what he believed once, but he does not rightly represent the denomination. For instance, he declares that among the chief doctrinal points of Seventh-day Adventists are "rejection of the doctrine of the Trinity; materiality of all things; that the Bible must be interpreted to harmonize with the writings of

Джеймс Грей бил Уолтър Мартин на тогавашното време, изобличавайки неортодоксалните и нехристиянски секти. До 1913 г. той включвал в своя списък и адвентистите като имащи теологични несъответствия.

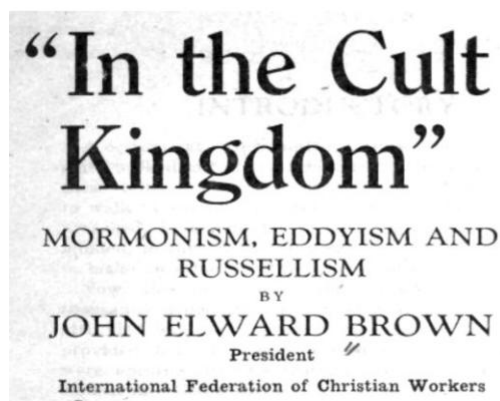
На страница 81 Грей повторил твърдението на Кенрайт, че адвентистите отричат Триединството, който проблем той свързал с божествеността на Христос. Той също препращал своите читатели към книгата на Кенрайт.

Подобно на Лирой Фрум 40 години по-късно, Уилкокс отговорил на това като включил преднамерено думата „Триединство“ в статията си от 9-ти октомври.

Интересно е, че същото лято Кенрайт се срещнал с адвентните ръководители. Какво е било дискутирано не е известно, но това което последвало е предмет на историята

Кенрайт се срещнал с църковните ръководители през лятото на 1913 г. В едно писмо до Дж. Х. Морисън с дата 25-ти юни, 1913 г. той писал: „Тъкмо прекарах две седмици в Батъл Крик, посещавайки всички техни срещи и ходейки на дълги посещения със служители, братя и сестри.“ Кери Шаски-Джонсън, *Аз бях секретар на Кенрайт*, стр. 104.

Кенрайт премахнал позоваването си на Триединството от изданието на неговата книга „Адвентизмът отречен“ следващата година. Четири години по-късно, друг анти-култ юнак предтеча на Уолтър Мартин, Джон Елуърд Браун, признал Адвентистите от седмия ден за принадлежащи на евангелското общество с добра и правилна позиция. Заглавието на неговата книга е зловещо подобно на Мартиновото „Царство на култовете.“

On all the cardinal doctrines of the Bible—the Miraculous Conception, and the Virgin Birth, the Crucifixion, Resurrection and Ascension, the Deity of Christ, the Atonement of Christ, and the Second Coming, the Personality of the Holy Spirit, and the Infallible Bible, the Seventh-Day Adventist rings as true as steel.

Стр. 7

Поколение по-късно Фрум, Андерсън, Унру и Рийд щели да отстъпят пред напрежението на евангелското неодобрение. Междувременно, Уилкокс и църковният статистик Едсън Роджърс решили, че е време да отпечатат отново едно “по-подходящо” изявление на вярванията. (Фрум, *Движение предначертано от Бога*, 1971 г., стр. 418)

Годишник на АСД от 1931 г. стр. 377

FUNDAMENTAL BELIEFS OF SEVENTH-DAY ADVENTISTS

Seventh-day Adventists hold certain fundamental beliefs, the principal features of which, together with a portion of the scriptural references upon which they are based, may be summarized as follows:

1. That the Holy Scriptures of the Old and New Testaments were given by inspiration of God, contain an all-sufficient revelation of His will to men, and are the only unerring rule of faith and practice. 2 Tim. 3:15-17.

2. That the Godhead, or Trinity, consists of the Eternal Father, a personal, spiritual Being, omnipotent, omnipresent, omniscient, infinite in wisdom and love; the Lord Jesus Christ, the Son of the Eternal Father, through whom all things were created and through whom the salvation of the redeemed hosts will be accomplished; the Holy Spirit, the third person of the Godhead, the great regenerating power in the work of redemption. Matt. 28:19.

3. That Jesus Christ is very God, being of the same nature and essence as the Eternal Father. While retaining His divine nature He took upon Himself the nature of the human family, lived on the earth as a man, exemplified in His life as our Example the principles of righteousness, attested His relationship to God by many mighty miracles, died for our sins on the cross, was raised from the dead, and ascended to the Father, where He ever lives to make intercession for us. John 1:1, 14; Heb. 2:9-18; 8:1, 2; 4:14-16; 7:25.

Версията на Уилкокс от 1913 г., вече описана като 22 "Основни вярвания," била поставена в годишника от 1931 г., както е показано горе, на стр. 377 с първите две вярвания буквално без изменения. С малко допълнително аранжиране на точка номер 2, която вече говори за „Божеството, или Триединството“ се замазва още повече разликата между двете.

В *Ривю енд Херълд* 1883 г. (брой от 20-ти ноември), Дж. А. Бътлър Оповестил, че идеята за църковен наръчник е отхвърлена по няколко причини. Съществували опасения, че следващата стъпка би могла да бъде създаване кредо на вярата, а самият наръчник да бъде ползван на мястото на търсене на лично ръководство чрез Божия Дух ...

THE REVIEW AND HERALD.

that it would not be advisable to have a Church Manual. We consider it unnecessary because we have already surmounted the greatest difficulties connected with church organization without one; and perfect harmony exists among us on this subject. It would seem to many like a step toward the formation of a creed, or a discipline, other than the Bible, something we have always been opposed to as a denomination. If we had one, we fear many, especially those commencing to preach, would study it to obtain guidance in religious matters, rather than to seek for it in the Bible, and from the leadings of the Spirit of God, which would tend to their hindrance in genuine religious experience and in knowledge of the

Бътлър приключил своя доклад чрез уверено заявление, че проблемът с църковният наръчник е бил оставен на мира.

746

2

vails throughout the body. The difficulties before us, so far as organization is concerned, are far less than those we have had in the past. We have preserved simplicity, and have prospered in so doing. It is best to let well enough alone. For these and other reasons, the church manual was rejected. It is probable it will never be brought forward again. GEO. I. BUTLER.

Но независимо от предвижданията на Бътлър, в 1932 г. църквата произвела първия си Църковен наръчник.

Църковен наръчник от 1932 г.

На стр. 180 се появили Основните вярвания от Годишника от 1931 г. за първи път в това което изглеждало като официален оторизиращ църковен документ. Но не било извършено никакво гласуване и никакво действие на комитета.

Section XI—Fundamental Beliefs of Seventh-day Adventists

SEVENTH-DAY ADVENTISTS hold certain fundamental beliefs, the principal features of which, together with a portion of the Scriptural references upon which they are based, may be summarized as follows:

1. That the Holy Scriptures of the Old and New Testaments were given by inspiration of God, contain an all-sufficient revelation of His will to men, and are the only unerring rule of faith and practice. 2 Tim. 3: 15-17.

2. That the Godhead, or Trinity, consists of the Eternal Father, a personal, spiritual Being, omnipotent, omnipresent, omniscient, infinite in wisdom and love; the Lord Jesus Christ, the Son of the Eternal Father, through whom all things were created and through whom the salvation of the redeemed hosts will be accomplished; the Holy Spirit, the third person of the Godhead, the great regenerating power in the work of redemption. Matt. 28: 19.

"Осъзнавайки, че комитетът на Генералната конференция—или който и да е друг църковен орган— **никога не би приел документа във формата в която е написан**, старейшината Уилкокс, с пълното знание на групата, [Уилкокс, Роджърс, М. Е. Керн, Е. Р. Палмър] предал Изявлението **директно** на Едсън Роджърс, статистика на Генералната конференция, който го публикувал в изданието от 1931 г." Готфрид Устервал, "Църквата на адвентистите от седмия ден в мисия: 1919-1979" цитирано от Лоурънс Герати, "Ново Изявление за Основни вярвания," *Спектрум* 11/1 (юли 1980).

Съботно-училищни уроци от 1936 г.

Урок 4-ти за 24-ти октомври в тази година охарактеризирал и двата термина.

The Trinity

3. What three powers wrought in the work of creation? Eph. 3:9; John 1:3; Gen. 1:2.

NOTE.—These scriptures make it plain that the Father, the Son, and the Holy Spirit wrought together in creation. God “created all things by Jesus Christ,” and “the Spirit of God moved upon the face of the waters” in bringing order out of chaos.

Unity of the Godhead

12. How is the work of the Son related to that of the Father? John 8:28; 5:19; 14:31.

NOTE.—Here it is twice stated that the Son can do nothing of Himself, but that He speaks what the Father gives Him to speak, does what the Father does, and obeys the Father’s commands.

Когато говори за Божествеността и Пред-съществуването на Христос, урокът прави следните интересни наблюдения:

7. What testimony concerning His deity did Christ Himself give? John 16:27, 28; 8:58.

NOTE.—The direct statement of Jesus, “I came forth from the Father,” reads literally, “I came out of the Father.” Putting with this, His testimony in John 10:38, “The Father is in Me, and I in Him,” we have His personal witness that He truly was “begotten of the Father,” as John says in 1:14.

[12]

NOTE.—Cumulative evidence that the Son existed with the Father before creation is abundant in the Scriptures. In the few passages we have studied here, we find that Christ was with the Father “before the world was,” “from the days of eternity,” “before the foundation of the world,” “before all things.” He was therefore no part of creation, but was “begotten of the Father” in the days of eternity, and was very God Himself.

7. Какво свидетелство е дал самият Христос относно Своята Божественост? Йоан 16:27, 28; 8:58.

БЕЛЕЖКА-Директното изявление на Исус, „Излязох от Отец,“ се разбира буквално както е написано. Добавяйки към това и Неговото свидетелство в Йоан 10:38, „Отец е в мен и аз в Него,“ ние имаме Неговото лично свидетелство, че Той наистина е бил „роден от Отец,“ както Йоан казва в 1:14.

[12]

БЕЛЕЖКА – Събиращо се доказателство, че Синът е съществувал с Отец преди сътворението е изобилно в Писанията. В няколкото пасажа, които изучавахме тук, открихме, че Христос е бил с Отец „преди да съществува света,“ „от дните на вечността,“ „преди основаването на света,“ „преди всички неща“. Следователно Той не е част от творението, но е бил „роден от Отец“ в дните на вечността и самият Той бил Бог.

Църквата все още се подписвала под вярата, че Христос в Своето пред-съществуване е бил буквалният Син на Бога, роден от Отец, и по този начин по наследство "самият Той Бог" по природа.

Църковен наръчник от 1942 г.

Едно обобщение на Основните вярвания било одобрено от Годишния съвет на Генералната конференция през октомври, 1941 г. за включване в Църковния наръчник на предстоящата 1942 година, заедно с ревизирана кръщелна клетва.

154

October 27, 1941

Summary of Fundamental Beliefs

The following is a brief summary of the fundamental beliefs of Seventh-day Adventists, together with some of the Scriptural references upon which they are based:

1. The true and living God, the First Person of the Godhead, is our heavenly Father, and by His Son, Christ Jesus, created all things. Matt. 28:18,19; 1 Cor. 8:5,6; Eph. 3:9; Jer. 10:10-12; Heb. 1:1-3; Acts 17:22-29; Col. 1:16-18.
2. Jesus Christ, the Second Person of the Godhead, and the eternal Son of God, is the only Saviour from sin; and man's salvation is by grace through faith in Him. Matt. 28:18,19; John 3:16; Micah 5:2; cf. Matt. 1:21; 2:5,6; Acts 4:12; 1 John 5:11,12; Eph. 1:9-15; 2:4-8; Rom. 3:23-26.
3. The Holy Spirit, the Third Person of the Godhead, is Christ's representative on earth, and leads sinners to repentance and to obedience of all God's requirements. Matt. 28:18,19; John 14:26; 15:26; 16:7-16; Rom. 8:1-10; Eph. 4:30.

1. „ ... (Отец) Първата Личност на Божеството ... “
2. „ ... (Синът) Втората Личност на Божеството ... “
3. „ ...)Духът) Третата Личност на Божеството ... “

Това "Обобщение" се появило на стр. 80-86 затрупано в частта за Църковното членство.

Church Membership

81

day Adventists, together with some of the Scriptural references upon which they are based:

1. The true and living God, the first person of the Godhead, is our heavenly Father, and He, by His Son, Christ Jesus, created all things. Matt. 28:18, 19; 1 Cor. 8:5, 6; Eph. 3:9; Jer. 10:10-12; Heb. 1:1-3; Acts 17:22-29; Col. 1:16-18.
2. Jesus Christ, the second person of the Godhead, and the eternal Son of God, is the only Saviour from sin; and man's salvation is by grace through faith in Him. Matt. 28:18, 19; John 3:16; Micah 5:2. Cf. Matt. 1:21; 2:5, 6; Acts 4:12; 1 John 5:11, 12; Eph. 1:9-15; 2:4-8; Rom. 3:23-26.

Това ново обобщение било доста различно от Основните вярвания на Уилкокс. То използва думата „Божеството“ и не споменава думата „Триединство“. Докато списъкът на Уилкокс предлагал само няколко текста в подкрепа, обобщението предлагало изобилие и включвало важни текстове като 1 Кор. 8:6, Евр. 1:1-3, Михей 5:2, които редовно били цитирани от адвентните пионери.

Веднага след Обобщението следвала Одобрената кръщелна клетва на стр. 86.

Baptismal Vow.—The following questions should be answered in the affirmative before the church by candidates for baptism:

1. Do you believe in God the Father, in His Son Jesus Christ, and in the Holy Spirit?

Section XI—Fundamental Beliefs of Seventh-day Adventists

SEVENTH-DAY ADVENTISTS hold certain fundamental beliefs, the principal features of which, together with a portion of the Scriptural references upon which they are based, may be summarized as follows:

1. That the Holy Scriptures of the Old and New Testaments were given by inspiration of God, contain an all-sufficient revelation of His will to men, and are the only unerring rule of faith and practice. 2 Tim. 3: 15-17.

2. That the Godhead, or Trinity, consists of the Eternal Father, a personal, spiritual Being, omnipotent, omnipresent, omniscient, infinite in wisdom and love; the Lord Jesus Christ, the Son of the Eternal Father, through whom all things were created and through whom the salvation of the redeemed hosts will be accomplished; the Holy Spirit, the third person of the Godhead, the great regenerating power in the work of redemption. Matt. 28: 19.

3. That Jesus Christ is very God, being of the same nature and essence as the Eternal Father. While retaining His divine nature, He took upon Himself the nature of the human family, lived on the earth as a man, exemplified in His life as our example the principles of righteousness, attested His relationship to God by many mighty miracles, died for our sins on the cross, was raised from the dead, and ascended to the Father, where He ever lives to make intercession for us. John 1: 1, 14; Heb. 2: 9-18; 8: 1, 2; 4: 14-16; 7: 25.

192

Сесия на Генералната конференция 1946 г.

На 13-ти юни, 1946 г. на сесия на Генералната конференция, било предприето следното действие:

Изявлението за Основните вярвания намиращо се в Част XI [на *Църковния наръчник*], да бъде поставено в началото на *Наръчника* като Част I.

Никаква редакция на това Изявление за Основните вярвания такова каквото се намира сега в Наръчника не трябва да се извършва по което и да е време с изключение на сесия на Генералната конференция.

Това гласуване осигурило законната основа за официалното действие на Генералната конференция, когато тя приела новото изявление през 1980 г.

Но на стр. 192-196 оригиналните Основни вярвания от 1931 г. също били публикувани в задната част на книгата.

И така, виждаме, че в 1942 г. имало три версии за вярата в Бога, варирайки от небесния Отец описан просто като „Бог Отец“ през „истинския и жив Бог, първата личност на Божеството“, с подкрепящи текстове включващи 1 Коринтяни 8:6, до „Вечния Отец,“ член на „Божеството, или Триединството.“

Изглежда новодобавеното „Обобщение било нечий опит (личност или група) да изрази доктрината за Бога само с понятията на „Божеството.“ Но подкрепата за „Триединството“ била такава, че се е стигнало до компромисен вариант при който и двете изявления били публикувани в Църковния наръчник.

Въпроси върху доктрината 1957 г.

Основните учения на Уилкочк били широко разпространявани чрез тази противоречива публикация.

“2. Божеството, Триединството, обхваща Бог Отец, Христос Синът и Светия Дух.”

Сесия на Генералната конференция 1980 г.

27 Основни вярвания са официално гласувани от световната църква в сесия.

Предварителен преглед на предложените вярвания се появява в брой на Адвентист Ривю от 21-ви февруари 1980 г. на стр. 8.

Fundamental beliefs of Seventh-day Adventists

About this statement on doctrines

The Statement of Fundamental Beliefs of Seventh-day Adventists, as introduced in the Church Manual and the Yearbook in an amended form in 1980, is a statement of the Church's beliefs. It is not intended as a creed, but as the statement of the common faith, as a way in which the church's beliefs may be summarized.

approved by the 1979 Annual Council, which voted that the revision presented be referred to the General Conference session in Dallas in April, 1980. The statement is subject to the usual General Conference action. We greatly favor church members to consider it carefully and to send comments or suggestions, if they have any, to W. Douglas Foy, 6840 Lakeside Dr., Washington, D.C. 20015.

applied the writings of Scripture and fitted Christ's life with power. He drew and convicts us, renews and transforms us into the image of God. Here for the Father and the Son to be always with us, He extends spiritual gifts to the church, empowers it to bear witness to Christ, and leads it to the fullness of life. (Gen. 1:26, 27; 1:28; 2 Cor. 3:18; Eph. 4:11, 12; Acts 1:8; John. 6:38-40, 26; 13:36; 37; 16:7-13.)

Seventh-day Adventists hold certain doctrines to be the evident teaching of the Holy Scriptures. Affirming that the Bible sets forth a coherent body of truth, we believe:

- 1. The Holy Scriptures**
That the Holy Scriptures of the Old and New Testaments are the written Word of God, given by direct inspiration through "the holy men of God" who spoke and wrote as they were "moved by the Holy Spirit." These Scriptures are the all-sufficient, authoritative, and effective revelation of His gracious purpose and will. They are the revelation of true doctrine and the only authority and standard of faith and practice. (2 Pet. 1:20, 21; Tim. 3:16, 17; Ps. 119:105; Prov. 30:5, 6; Isa. 8:20; John 10:35; 1 Tim. 5:18; Heb. 4:12.)
- 2. The Trinity**
That there is one God: Father, Son, and Holy Spirit, a self-existing Trinity in unity. God is omnipotent, omniscient, and omnipresent, transcendent and immutable, the absolute Reality whose infinite and personal being is a mystery beyond human comprehension. (Deut. 4:6-8; 1 Pet. 1:2; 2 Cor. 13:14; Eph. 4:4-6; 1 Pet. 1:2; 1 Tim. 3:16; Rev. 22:1, 2.)
- 3. God the Father**
That God the eternal Father is the Creator, the ultimate Source, Sustainer, and Sovereign of all that is. He is infinite and holy, merciful and gracious, slow to anger and abounding in steadfast love and faithfulness. (Gen. 1:1; Rev. 4:11; John. 3:16; 1 John. 4:8, 17; 1 Tim. 1:17; Eg. 34:6, 7.)

- 4. God the Son**
That God the eternal Son became incarnate in Jesus Christ. Through Him all things were created, the character of God is revealed, the salvation of man is judged. Forever truly God, He became truly man, conceived by the Holy Spirit and born of the virgin Mary. He lived and experienced temptation as man, but perfectly exemplified the righteousness and love of God. By His miracles He manifested God's power and was accepted as God's Messiah. He died voluntarily for our sins and in our place, and rose from the dead and ascended to minister in the heavenly sanctuary in our behalf. He will come again in glory for the final destruction of His people. (John. 1:1-3; 14; Col. 1:12-19; John 10:30; 14:9; Rom. 5:18; 6:23; 2 Cor. 5:17-21; 1 John. 1:3; Phil. 2:5-11; 1 Cor. 15:45; Heb. 2:9-18; 4:15; 7:25; 8:1, 2; 9:28; John. 1:1; Rev. 22:2, 3.)
- 5. God the Holy Spirit**
That God the eternal Spirit was active with the Father and the Son in creation, incarnation, and redemption. He inspired the writers of Scripture and fitted Christ's life with power. He draws and convicts us, renews and transforms us into the image of God. Here for the Father and the Son to be always with us, He extends spiritual gifts to the church, empowers it to bear witness to Christ, and leads it to the fullness of life. (Gen. 1:26, 27; 1:28; 2 Cor. 3:18; Eph. 4:11, 12; Acts 1:8; John. 6:38-40, 26; 13:36; 37; 16:7-13.)

Вярване №2 било озаглавено „Триединството“

2. The Trinity
That there is one God: Father, Son, and Holy Spirit, a self-existing Unity in Trinity. God is omnipotent, omniscient, and omnipresent, transcendent and immutable, the absolute Reality whose infinite and personal being is a mystery forever beyond human comprehension. (Deut. 6:4; Matt. 28:19; 2 Cor. 13:14; Eph. 4:4-6; 1 Pet. 1:2; 1 Tim. 1:17; Rev. 14:6, 7.)

„Има един Бог: Отец, Син и Свети Дух, самосъществуващо единство в Триединство ...“

Голяма част от това била променена в неговата последна версия. Президентът на ГК Нийл Уилсън уверил църквата, че няма да се извършват никакви промени.

NEAL C. WILSON: For some time we have been considering a refinement of our Statement on Fundamental Beliefs. I think you have that document in your hands. No doubt you have done both some studying and some praying.

We have heard a variety of interesting rumors. Some, it is said, understand that the church leaders want to destroy completely the foundations of the church and set the church on a course that would be un-Biblical, contrary to the tradition of the past and to historical Adventism. My fellow delegates, there is nothing that is further from the truth.

We have also heard that any time we touch the Statement on Fundamental Beliefs we would be introducing the Omega, the final confusion of theological and doctrinal positions of the Seventh-day Adventist Church. I suggest to you that this is also a very unfortunate statement.

I can understand how individuals far removed from where some of these things are being studied, and who may not themselves have been asked to participate in a restudy or refinement of wording, might feel that there is something very sinister, mysterious, and secret going on that will suddenly confront us, and that it may contribute to the ultimate detriment and demise of the Seventh-day Adventist Church.

My fellow delegates, I assure you that no one who has been struggling with some of these matters has any such intention.

There are others who think they know why this is being done. They believe it is being prepared as a club to batter someone over the head, to try to get people into a narrow concept of theology, not leaving any opportunity for individual interpretation of prophecy, or any individual views with respect to

theology or certain areas of doctrine. This also is unfortunate, because this never has been and is not the intention of any study that has been given to the Statement on Fundamental Beliefs.

Some academicians, theologians, and others have expressed the fear that this statement was being developed so that the church could confront them with a checklist to determine whether they should be disqualified from teaching in one of our institutions of higher education. It is very, very tragic when these kinds of rumors begin to develop.

I fully recognize, and am very willing to admit, that we do need to use extreme care, including a wholesome variety of minds with training and background, to provide input on this kind of statement. However, I do not think anyone should become frightened when the wording of such a document is studied. Perhaps I should go one step further and say that the Seventh-day Ad-

ventist Church does not have a creed as such. Nothing is set in concrete in terms of human words. The time never comes when any human document cannot be improved upon. We feel that every 20, 30, or 50 years it is a very good thing for us to be sure we are using the right terminology and approach.

We are not suggesting changing any belief or doctrine that this church has held. We have no interest in tearing up any of the foundations of historical Adventism. This document is not designed to do that, nor to open the way so that it can be done. It should be clear that we are not adding anything nor are we deleting anything in terms of historical Adventist theology. We are trying to express our beliefs in a way that will be understood today.

Fifteenth business meeting

Fifty-third General Conference session
April 25, 1980, 1:30 P.M.

Session proceedings

W. C. SCALES: We welcome each of you to the afternoon business session. The opening prayer will be offered by L. Litchfield, pastor of the Southampton, England, church. The benediction will be offered by Ray Glen, a student at Weimar Institute.

L. LITCHFIELD: [Offered the opening prayer.]

W. C. SCALES: At this time, we will turn the service over to our beloved president of the General Conference, Elder Neal C. Wilson.

NEAL C. WILSON: Let us come back to our Statement of Fundamental Beliefs. I hope you remember that we are not really seeking what wording you would prefer, but rather a consensus

I would now like to know how close together we are. I ask you again: In your judgment, does this ring true to the gospel in the setting of the three angels' messages, and does it represent the fundamental beliefs of the Seventh-day Adventist Church as you know and believe them?

This is *not* a vote—Will those who do feel that it fairly represents the fundamental beliefs of the Seventh-day Adventist Church please express that by raising your hands? [Many hands were raised.]

Thank you very much.

Those of you who feel that you cannot accept this as an expression of the fundamental beliefs of Seventh-day Adventists, may we see your hands? [Very few hands were raised.]

The response is overwhelmingly favorable, with the exception of maybe a half-dozen per-

sonally believe that Christ did begin the first-apartment phase of His ministry in heaven when He ascended. But great care must be taken in this wording, because Ellen White does say very clearly that when Christ ascended to heaven He did go also into the Most Holy Place, as well as the holy place. A careful study of these concepts, and particularly of Hebrews 9, reveals that it is talking there about the dedication, among other things, of the heavenly sanctuary. When Hebrews uses the example of the sprinkling of the different pieces of furniture in the earthly sanctuary and applies it to the heavenly, it is not referring only to a first-apartment ministry but to the whole heavenly sanctuary. Our committee noted those statements, and the very illuminatory statements of Ellen White. We have worded this article very carefully so that it does not exclude either or any of those concepts that, we understand, happened when Christ ascended to heaven. I hesitate to see us tie this down to just one aspect. And I wish we could keep the wording that we have here.

NEAL C. WILSON: May I see the hands of those who would rather see the word *believing* instead of *baptized*? [Many hands.] Let me see the hands of those who would rather have the word *baptized*. [A few hands.] I accept this show of hands as an indication of the preference of this body. There is no point in discussing it or debating it further at this time.

HAROLD E. METCALF: Brother Chairman, I have another observation about Article 23, "Christ's Ministry in the Heavenly Sanctuary." Here again the committee has done a tremendous job. However, this is one of our fundamental beliefs that ought not to be tampered with. I suggest an addition to the third sentence, which reads, "He was inaugurated as our great High Priest and began His intercessory ministry at the time of His ascension," of the following words, "which had been pre-

sonally believe that Christ did begin the first-apartment phase of His ministry in heaven when He ascended. But great care must be taken in this wording, because Ellen White does say very clearly that when Christ ascended to heaven He did go also into the Most Holy Place, as well as the holy place. A careful study of these concepts, and particularly of Hebrews 9, reveals that it is talking there about the dedication, among other things, of the heavenly sanctuary. When Hebrews uses the example of the sprinkling of the different pieces of furniture in the earthly sanctuary and applies it to the heavenly, it is not referring only to a first-apartment ministry but to the whole heavenly sanctuary. Our committee noted those statements, and the very illuminatory statements of Ellen White. We have worded this article very carefully so that it does not exclude either or any of those concepts that, we understand, happened when Christ ascended to heaven. I hesitate to see us tie this down to just one aspect. And I wish we could keep the wording that we have here.

NEAL C. WILSON: We will

На 25-ти април, 1980 г. по време на 15^{та} бизнес среща възникнала дискусия по въпроса за избора на думите, "Божество" или "Триединство". (Адвентист Ривю 1-ви май, 1980 г., стр. 20)

CHARLES UPSHAW: I have a question on Article 2, "The Trinity." I believe when we first studied the document the term was *Godhead*. My objection to the use of the word *Trinity* is the fact that in many Christian congregations it refers to one God and also means one person. Yet in our explanation we refer to three co-eternal persons, and in Article 13 we refer to a triune God. I would like to suggest that we either change the title to "The Godhead" or "The Triune Godhead."

W. DUNCAN EVA: We discussed this back and forth. We had both, and we did not like that. Now we have used one of them and this isn't popular. We had "Godhead" in the old *Manual* and we didn't like that. I think it would be better just to

word, even though we don't like some of its connotations. Many other words have connotations we are not happy with either.

RICHARD HAMMILL: We used the word *Godhead* here earlier because it was a Biblical term. When we really checked it in the Greek New Testament, we found it was not an accurate translation. The word that appears in the King James Version as *Godhead* is really *Deity*. Because it was not a Biblical term, we felt we should leave this word that is Biblical, as it is better understood in the Christian world at large.

Чарлз Апшоу възразява срещу употребата на термина „триединство“ поради това, че в християнския свят тя била свързвана с една личност, а адвентистите имат предвид три.
У. Дънкън Ева казва, че това вече е дискутирано и решено.

НИЙЛ УИЛСЪН:
[Помолил за изразяване. Никаква промяна не била показана.]

Последното изречение на Хамил е изненадващо. "Понеже това не беше библейски термин ..." Божество всъщност не е колективно съществително, а по-скоро атрибут на Божество: божественост. "... почувствахме, че трябва да оставим тази дума [Триединство], която е библейска [но не се среща в Писанието], тъй като тя [Триединство] като цяло се разбира по-добре в християнския свят." Изборът да се изрази вярата в Бога беше на базата на популярното мнение.

ask the folk to express what they would prefer. *Trinity* to me seems to be a perfectly good

След още коментари във връзка със Сътворението и Тройната ангелска вест дошло време дебатът да се прекрати.

НИЙЛ К. УИЛСЪН: Сега ще направя нещо, което не обичам да правя, но чувствам че трябва в предвид на факта, че някои от нашите братя бяха обвинени за това че са взели поставените за тази вечер в Главната зала съоръжения. **Ще попитам дали усещате, че искате да гласувате сега, или ще дискутирате по-дълго. [Изразеното мнение било да се гласува.]**

Имахме движение за подкрепа от някои за това че приемаме това като Изявление за Основните вярвания на Църквата на адвентистите от седмия ден. Предлагам ви да изучаваме с молитва тези велики истини така че те да станат част от нашия живот, нашите домове и нашите институции.

Призовавам за гласуване. [Движението подема главозамайващо.] *нак там стр. 22.*

Алтернативната версия на „Обобщението“ за кандидатите за кръщение все още би могла да се намери в 17^{то} издание на Църковния наръчник (2005 г.) на стр. 219 в оригинал.

APPENDIX

Summary of Doctrinal Beliefs

This summary of doctrinal beliefs is especially prepared for the instruction of candidates for baptism. (See pp. 31-35.)

1. The true and living God, the first person of the Godhead, is our heavenly Father, and He, by His Son, Christ Jesus, created all things. (Matt. 28:18, 19; 1 Cor. 8:5, 6; Eph. 3:9; Jer. 10:10-12; Heb. 1:1-3; Acts 17:22-29; Col. 1:16-18.)

2. Jesus Christ, the second person of the Godhead, and the eternal Son of God, is the only Saviour from sin; and man's salvation is by grace through faith in Him. (Matt. 28:18, 19; John 3:16; Micah 5:2; Matt. 1:21; 2:5, 6; Acts 4:12; 1 John 5:11, 12; Eph. 1:9-15; 2:4-8; Rom. 3:23-26.)

3. The Holy Spirit, the third person of the Godhead, is Christ's representative on earth, and leads sinners to repentance and to obedience of all God's requirements. (Matt. 28:18, 19; John 14:26; 15:26; 16:7-15; Rom. 8:1-10; Eph. 4:30.)

CHAPTER 3

Fundamental Beliefs of Seventh-day Adventists

2. *Trinity*

There is one God: Father, Son, and Holy Spirit, a unity of three coeternal Persons. God is immortal, all-powerful, all-knowing, above all, and ever present. He is infinite and beyond human comprehension, yet known through His self-revelation. He is forever worthy of worship, adoration, and service by the whole creation. (Deut. 6:4; Matt. 28:19; 2 Cor. 13:14; Eph. 4:4-6; 1 Peter 1:2; 1 Tim. 1:17; Rev. 14:7.)

3. *Father*

God the eternal Father is the Creator, Source, Sustainer, and Sovereign of all creation. He is just and holy, merciful and gracious, slow to anger, and abounding in steadfast love and faithfulness. The qualities

Това “Обобщение” всъщност не е обобщение на Основните вярвания представени в трета глава на наръчника на стр. 9-19 (показани отдолу).

Тук Отец е “истинният и жив Бог” (Ер. 10:10; 1 Сол. 1:9) който „чрез“ Своя Син (виж 1 Кор. 8:5, 6; Еф. 3:9) създал “всичко”, защото Отец е Източникът на всичко. “Триединството” въобще не се появява. Защо е наречено Обобщение?

В 17^{то} издание започвайки от стр. 9 Основните вярвания също са представени. С фокус върху употребата на Триединство и Божество ние започваме проучването си с вярване №2.

Отец не е “единственият истинен Бог” Йоан 17:3, нито „истинският и жив Бог“, но един от трима, за които колективно се говори като „Той.“

Нека обърнем специално внимание на разликите между подкрепящите текстове използвани за всеки набор от вярвания.

and powers exhibited in the Son and the Holy Spirit are also revelations of the Father. (Gen. 1:1; Rev. 4:11; 1 Cor. 15:28; John 3:16; 1 John 4:8; 1 Tim. 1:17; Ex. 34:6, 7; John 14:9.)

4. *Son*

God the eternal Son became incarnate in Jesus Christ. Through Him all things were created, the character of God is revealed, the salvation of humanity is accomplished, and the world is judged. Forever truly God, He became also truly man, Jesus the Christ. He was conceived of the Holy Spirit and born of the virgin Mary. He lived and experienced temptation as a human being, but perfectly exemplified the righteousness and love of God. By His miracles He manifested God's power and was attested as God's promised Messiah. He suffered and died voluntarily on the cross for our sins and in our place, was raised from the dead, and ascended to minister in the heavenly sanctuary in our behalf. He will come again in glory for the final deliverance of His people and the restoration of all things. (John 1:1-3, 14; Col. 1:15-19; John 10:30; 14:9; Rom. 6:23; 2 Cor. 5:17-19; John 5:22; Luke 1:35; Phil. 2:5-11; Heb. 2:9-18; 1 Cor. 15:3, 4; Heb. 8:1, 2; John 14:1-3.)

5. *Holy Spirit*

God the eternal Spirit was active with the Father and the Son in Creation, incarnation, and redemption. He inspired the writers of Scripture. He filled Christ's life with power. He draws and convicts human beings; and those who respond He renews and transforms into the image of God. Sent by the Father and the Son to be always with His children, He extends spiritual gifts to the church, empowers it to bear witness to Christ, and in harmony with the Scriptures leads it into all truth. (Gen. 1:1, 2; Luke 1:35; 4:18; Acts 10:38; 2 Peter 1:21; 2 Cor. 3:18; Eph. 4:11, 12; Acts 1:8; John 14:16-18, 26; 15:26, 27; 16:7-13.)

Обобщение за Отец

Мат. 28:18, 19	x
1 Кор. 8:5, 6	x
Еф. 3:9	x
Ер. 10:10-12	x
Евр. 1:1-3	x
Деяния 17:22-29	x
Кол. 1:16-18	ОВ 4

Обобщение за Сина

Мат. 28:18, 19	x
Йоан 3:16	ОВ 3
Михей 5:2	x
Мат. 1:21; 2:5, 6	x
Деяния 4:13	x
1 Йоан 5:11, 12	x
Еф. 1:9-15; 2:4-8	x
Римл. 3:23-26	x

Обобщение за Светия Дух

Мат. 28:18, 19	x
Йоан 14:26	ОВ 5
Йоан 15:26	ОВ 5
Йоан 16:7-15	ОВ 5
Римл. 8:1-10	x
Еф. 4:30	x

Само 5 от 21 текста били общи между двата набора.

Обобщението на доктриналните вярвания имало за цел да увери миряните, че вярванията на историческия адвентизъм все още са лансирани от църквата. С официалното приемане на новите 27 Основни вярвания на Генералната конференция през 1980 г. на почти 70 годишното Обобщение се гледало като на несъвместимо. По този начин от рано било създадено в Сесията на ГК едно движение, което да поправи Обобщението в *Църковния наръчник преди* каквато и дискусия да е била започнала върху предложените Основни изявления.

ГОТФРИД УСТЕРВАЛ: Може да е точка от дневния ред, но аз бих желал да го формулирам като въпрос. Точка №15, а също и всички останали точки се занимават с Основните вярвания на Адвентната църква. Тази дискусия изключва ли онази върху основните вярвания на **по-късна** сесия?

Г. Р. ТОМСЪН: Не, настоящият *Църковен наръчник* включва нашите основни вярвания. Той също включва **доктринална инструкция за кандидати за кръщение**, и изброява нещата заради които човек може да бъде изключен. Всички тези неща са отделно така че тази дискусия не изключва онази която следва върху основните вярвания.

ГОТФРИД УСТЕРВАЛ: Тогава бих желал да направя предложение на тази сесия да **хармонизираме трите** [изявления] едно с друго. Изявлението за основните вярвания, което включва изявление за

брака, се различава радикално от това изявление. Имаме **три различни изявления**, което води до объркване. Бих желал да можем да **хармонизираме всички тях** в едно основно изявление на вярванията.

Адвентист Ривю, 22-ри април, 1980 г.
стр. 22

В резултат на това Генералната конференция сформирала "Комитет за хармонизация" който към Годишния съвет на 1984 г. представил на ГК своите препоръки.

GCC Annual Council, Evening

84-437
October 15, 1984

it the Twenty-seven Fundamental Beliefs as a basis for the teaching guide. Each point should be expanded as necessary, but should follow the same sequence and numbering as the Fundamental Beliefs. Suggestions submitted by the divisions will be considered by BRICOM before giving final approval of the teaching guide and the Baptismal Certificate by 85 AC. This proposed baptismal teaching guide, "In His Steps," will be the official adult baptismal teaching guide for the Seventh-day Adventist Church.

Bib/GCO/GCDO83AC/205-83G/GCO/GCDOUP84AC/G84AC to FWW-85GCS

129-84Gb OUTLINE OF DOCTRINAL BELIEFS - CHURCH MANUAL REVISION
Fundamental Beliefs and Baptismal Certificate Harmonization
(Committee Report)

RECOMMENDED, To accept the report of the Fundamental Beliefs and Baptismal Certificate Harmonization Committee as follows: To delete Church Manual (chapter 18 Appendix) Outline of Doctrinal Beliefs.

Решението на проблема с дисхармонията, объркването и несъвместимостта било като просто се изтрие оригиналното Обобщение добавено в Църковния наръчник на Годишен съвет в 1941 г.

На Генералната конференция в Атланта през 2010 г., бил представен разширен и ревизиран Църковен наръчник. Запис на препоръчани редакции и промени не бил запазен както в предишните актуализации на наръчника. Архивите на АСД преустановили достъпността до Актовете за нарушение на Комитета на Генералната конференция през 2004 г. и Бюлетина на Сесията на Генералната конференция от 2005 г.

Единственият публично достъпен запис за това как е бил променен наръчникът може да се открие тук:

<http://www.adventistreview.org/article/3510/archives/issue-2010-1520/church-manual-discussion>

По време на процедурите на Петата бизнес сесия на 59^{та} Генерална конференция на 27-ми юни 2010 г. в 14:00 часа Армандо Миранда предоставил малко история. "Както всички знаем, Църковният наръчник е най-важният документ за администрацията и функционирането на местната църква" (Със сигурност той не превъзхожда Библията!) "След това през октомври 2008

г., Годишният съвет на Изпълнителният комитет на Генералната конференция предприел следното действие по време на своите срещи в Манила, Филипините:

“ГЛАСУВАНО, че Генералната конференция назначава малка група, която да проучи църковния наръчник и да определи дали би било от полза да се напише нов Църковен наръчник.”

Задачата била дадена на “Подкомитетът по Църковния наръчник към Генералната конференция”, който бил съставен от “действащи администратори, редактори, пастор и две жени.” Тяхната мисия била “внимателно да реорганизират, редактират и актуализират езика, да съкратят изречения и абзаци ... без да променят съдържанието на наръчника по същество.” Но съдържанието било променено.

Едно сравнение с предишното 17^{то} Издание разкрива, че последното 18^{то} Издание вече не съдържа „Обобщение на вярванията“, което било последната следа от каквото и да е деклариране на Божеството (Godhead). Църквата вече скъсала всички връзки с Божеството и била напълно посветена на Триединството като официално описание на нейните вярвания в Бог, Неговия Син и Неговия Дух. Църковният наръчник бил представен, гласуван и приет.

Обобщението на вярванията, което съществувало в Църковния наръчник от 1942 г. било премахнато 68 години по-късно без коментар или обяснение. Елън Уайт предвидяла това, когато писала през 1904 г.,

“Врагът на душите се опита да внесе предположението, че всред Адвентистите от седмия ден трябвало да се проведе велика реформация, и че тази реформация щяла да се състои в отказване от доктрините които стоят като стълбове на нашата вяра, и ангажиране с един процес на реорганизация. Какъв би бил резултатът ако се проведе тази реформация? Принципите на истината, които Бог в Своята мъдрост е дал на църквата на остатъка биха били отхвърлени. Религията ни би била променена. **Основните принципи, които са поддържали делото през последните петдесет години биха били сметнати за заблуда.** Би се установила нова организация. Биха се написали книги от нов порядък. Би била въведена една система на интелектуална философия.” *Свидетелства към църквата, съдържащи писма до лекари и служители с инструкции до Адвентисти от седмия ден* (SpTB02) Глава 10 ‘Основата на нашата вяра’ стр. 54, Параграф 3

Библейска употреба на думата Божество (Godhead)

Как Писанието използва този термин? Той се среща само на три места и всички те са в Новия завет.

Римл. 1:20) "Понеже от създанието на света това, което е невидимо у **Него** — **вечната Му сила и божественост** (Godhead) — се вижда ясно, разбираемо от творенията, така че те са без извинение."

Предишните стихове идентифицират „Него“ като Бог Отец.

Римл. 1:7 "До всички в Рим, които са възлюбени от Бога, призовани свети: Благодат и мир да бъдат с вас **от Бога, нашия Отец**, и Господ Исус Христос!"

Следователно стих 20 говори за божествеността на Отец. По този начин Божеството / божествеността (Godhead) е атрибут, характеристика или качество притежавано от Бог Отец.

Елън Уайт цитира този текст в нейната книга „Служба на изцелението“:

"Неговите невидими неща от сътворението на света се виждат ясно, бивайки схващани чрез нещата които са направени, именно **Неговата вечна сила и божественост.**" Римляни 1:20, Американска Ревизирана Версия" (Елън Уайт, Служба на здравето, стр. 410).

Избирайки Американската Ревизирана Версия, тя предпочела, поне в този случай превеждането на *теотес* като "божественост." Това е и очевидното значение в Деяния 17-та глава:

"И така, тъй като сме Божи род, не бива да мислим, че **Божеството** е подобно на злато или на сребро, или на камък — на нещо, изработено с изкуство и човешка измислица." (Деяния 17:29)

Тук думата Божество е използвана като характеристика, описание на божествената природа, която не е физическа, но духовна. Това е така както Исус казал на жената от Самария, че "Бог е дух." Йоан 4:24.

Друг текст преведен като „Божество“ е Колосяни 2:9

Кол. 2:9 Защото в него (Исус) обитава цялата **пълнота на Божеството** телесно.

Отново, непосредственият контекст показва, че Отец е този от който идва това божествено качество или божествено естество.

Кол. 1:19 Защото **Отец** благоволи в него да обитава **цялата пълнота**;

Елън Уайт също третира този термин като божественост:

"Когато със смирение те (120 души на Петдесетница) се подчиниха на оформящото влияние на Светия Дух, те приеха от пълнотата на **Божеството** (Godhead) и бяха оформени по подобие на **божественото** (divinity)." {Деяния на апостолите, гл. 5, Параграф 6}

"Величието на Бога не може да се измери или обхване. И доктрината, която отрича **абсолютната Божественост** (Godhead) на **Исус Христос**, отрича също **Божествеността** (Godhead) на **Отец**; защото никой не познава Сина освен Отец. И най-мощният създаден интелект не може да схване **божествеността** (divinity)." Знамения на времето, 27-ми юни, 1895 г.

"С яснота и сила Христос представи **атрибутите на Отец** ... Нашият Изкупител е свършено **откровение на Божеството** (Godhead);" Знамения на времето, 16-ти май, 1900 г.

Ако отричаме божествеността на Исус тогава отричаме и божествеността на Отец. Защо? Защото както казал Исус, Той е произлязъл и дошъл от Отец (Йоан 8:42; 16:27, 28; 17:8).

Тя също използвала термина Божество (Godhead) в контраст с човечеството, когато става въпрос за една от двете природи на Христос.

„Чрез участие в божествената природа можем да стоим чисти, свети и неопетнени. **Божественото** (Godhead) не се е превърнало в **човешко** и човешкото не бе обожествено при смесването на **двете природи**. Христос не притежаваше същата греховна, покварена, паднала невярност, която притежаваме ние, тъй като тогава Той не би могъл да бъде съвършеният принос.“ Ръкопис 94, 1893 (Издания на ръкописи, том 6, стр. 110-112).

„Колко широк е контрастът между **божествеността** (divinity) на Христос и **безпомощното бебе** във Витлеемските ясли! Как можем да преодолеем разстоянието между могъщия Бог и безпомощното дете? И все пак Създателят на световите, Онзи, в когото беше пълнотата на **Божеството** (Godhead) телесно, се прояви в **безпомощното бебе** в яслата.“ Вярата, чрез която живеея стр. 48, Параграф 5 / 11-ти февруари;

„Христос обединява в Своята личност пълнотата и съвършенството на **Божеството** (Godhead) и пълнотата и съвършенството на безгрешното **човечество**.“ Вярата, чрез която живеея стр. 219, Параграф 3 / 1-ви август

„Гледайте съвършенството на Христос, който притежаваше всички **качества на Божеството** (Godhead) и всички съвършенства и превъзходства на **човечеството**.“ Издание на ръкописи, том 14, стр. 81, Параграф 2

„Въпреки че Христос се смири, за да стане **човек**, **Божествеността** (Godhead) все още беше Негова. Неговата **божественост** (deity) не можеше да бъде загубена, докато Той стоеше истинен и верен на своята лоялност.“ Знамения на времето, 10-ти май 1899 г.

Във всеки един от тези примери, „Божеството“ (Godhead) може да се замени с „божественост“ (divinity) и смисълът да е съвършен, когато се прави контраст с човешкото (естество).

Писанието също употребява Божество (Godhead) в смисъл, че Бог е главата на Христос.

1 Кор. 11:3 **“Главата на Христос е Бог.”**

Еф. 1:17 **“Богът на нашия Господ Исус Христос, Отец на славата”**

В следните текстове Елън Уайт прави паралел между “пълнотата на Божеството (Godhead)” и “славата на Отец”:

“Самият Христос е бисерът с голяма стойност. В Него е събрана цялата **слава на Отец, пълнотата на Божеството**. Той е яркостта на славата на Отец и точен образ на Неговата личност. Славата на Божиите атрибути е изразена в Неговия характер.” Притчи Христови, стр. 115, Параграф 1 / гл. 9, Параграф 1

“В Христос Исус има **откровение на славата на Божеството** (Godhead). Всичко което човекът може да знае за Бога, касаещо спасението, е мярката на познанието на истината

каквата е в Исус, с което [познание] той може да се сдобие; защото Христос е този който **представя Отец.**" Знамения на времето, 12-ти декември, 1895 г.

Но Елн Уайт също използвала термина Божество (Godhead) като колективно описание на Отец, Син и Свети Дух.

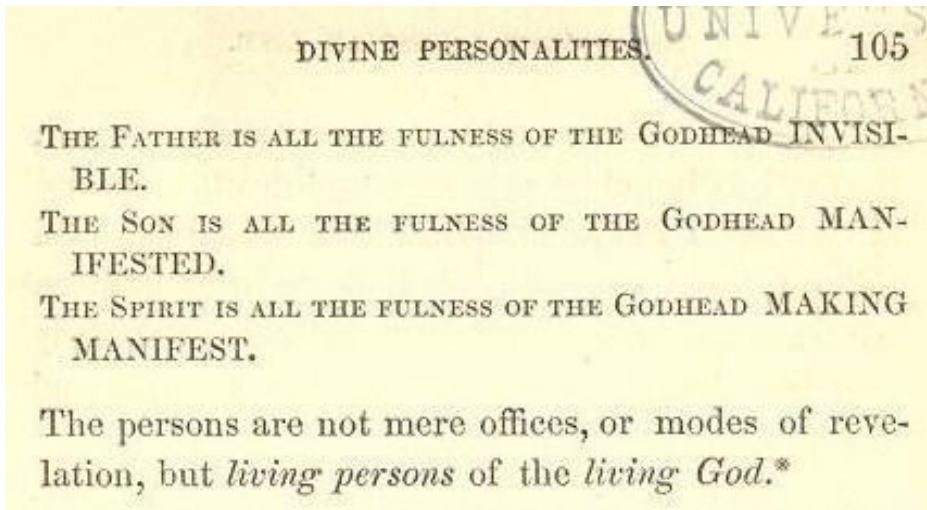
"Божеството (Godhead) бе подбудено от съжаление към расата, и **Отец, Синът и Светият Дух** се отдадоха за осъществяването на спасителния план." АБК, том 7, стр. 442, Параграф 1; Съвети върху здравето, стр. 222; Запис на Австралийската Съюзна Конференция, 1-ви април, 1901 г.; Ривю енд Херълд, 2-ри май, 1912 г.

"Трите сили на Божеството (Godhead) Отец, Син и Свети Дух, са обещани като тяхна сила и ефективност в новия им живот с Христос Исус." { Запис на Австралийската Съюзна Конференция, 7-ми октомври, 1907 г., Параграф 9}

Тя също идентифицирала Божеството като състоящо се само от Отец и Сина.

"Чрез Христос било осъществено делото на което почива Божията цел. Това било споразумението **в съветите на Божеството. В съвет със Своя Син, Отец** имаше за цел ..." Издание на ръкописи (MR), т. 21, стр. 54, Параграф 3

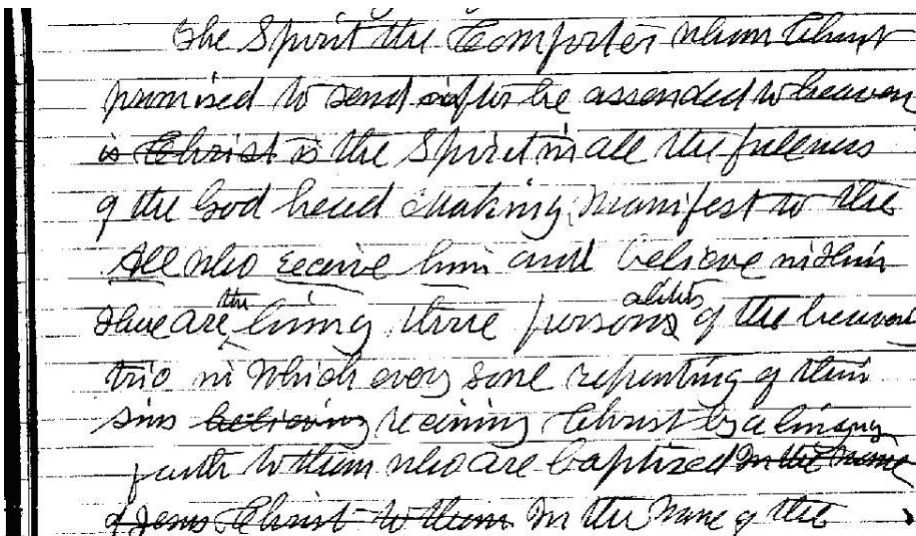
Но в своите корекции на триединните описания от класическата творба на Уилям Е. Бордман от 1858 г., "По-висшият християнски живот", Елн третира различно Отец и Сина (които описала като подобни) в сравнение с Духа.

Бордман използвал една и съща конструкция за всеки:

Отец е цялата ...
Синът е цялата ...
Духът е цялата ...

Живи личности на живия Бог

живи три личности
алности
(персони)

Обаче, както може лесно да се види от това фотокопие на оригиналният ръкопис на Елън Уайт, тя избегнала три в едно терминологията на Бордман и вместо това описала трите като „живи персоналности.“

Първоначално тя повтори думите на Бордман, а след това ги модифицирала от личности (персони) на персоналности. Но след като ръкописът бил изпратен за печат, той се явил във финалната си форма като „личности.“

Забележете също, че при повтарянето на думите на Бордман, тя ги променила значително, чрез корекции.

Тази извадка започва с:

“Духът, Утешителят когото Христос обещал да изпрати след като се възнесе в небето е Христос...”

Тук тя задрасква собствената си мисъл, за да я направи по-успоредна с тази на Бордман - ”е Духът в цялата пълнота на Божеството ...” Вместо Духът е пълнотата, тя казва, “Духът в цялата пълнота” създавайки разлика с начина по който описва Отец и Сина.

Интересно е, че тя никога не използва фразата “членове на Божеството” но лансирала представянията на Джоунс и Уагонър от 1888 г., които описвали буквален божествен Син на Бога, роден от Отец, който е източникът на всичко включително и на Сина, роден от дните на вечността.

“Вести носещи божествените правомощия се изпратиха на Божия народ; бяха представени славата, величието и правдата на Христос, пълен с доброта и истина; пълнотата на **Божеството** (Godhead) в **Христос Исус** се представиха всред нас с красотата и прелест” Ривю енд Херълд, 27-ми май, 1890 г.

Това било в последователност с нейната употреба на думата Божество (Godhead) като божественост (divinity).

Исторически произход на английската дума Божество (Godhead)

Както отбелязва Ричърд Хамил, правилният превод от гръцки е „божественост.“

Стих	Гръцки	Тип	Превод
Деяния 17:29	θεῖον <i>теион</i>	прилагателно	"божественост, божество"
Римляни 1:20	θειότης <i>теиотес</i>	съществително	"божественост, божествена природа"
Колосяни 2:9	θεότης <i>теотес</i>	съществително	"божество" „божественост“

Пълнотата на божествеността бе в Христос телесно.

А кой е пълнотата на божествеността? “Отец е в мен и аз в Отец.”

Можем да проследим произхода на думата Божество (Godhead) в английския език назад в средния английски на Уиклиф през 14^{то} столетие.

Речник на средния английски Част Г. 2Том 8 от Ханс Курат, Печатница на Мичиганския университет, 1963 г., 3-то издание 1983 г., предоставя много примери за думата Божество (Godhead), която има за своя основна дефиниция “естеството на Бога, божественост.” Започвайки на стр. 209:

godhēde n.(f) Also **godded, goddehed, goodhed, godhead, -hid, -hiede, -hod(e, -hoþ.** [From god n (f); also cp. OE **godhād.**]

1. (a) The nature of God, divinity; (b) the divinity characterizing a pagan god.

(a) c1230(?a1200) *Ancr. 30b: Des godes flesch. eauer wes iliche cwic of þet cwike goddhead [Nero: godhod] þe wunede þrinne. Ibid 105b: His scheld þe wreah his goddhead [Rec.: **godhede**] wes his leoue licome. c1300 SLeg. Kath. (Ld) 105: God hadde euere, and euere he schal, mid him is god-hede c1325 Harrow.H. (Hrl) 39: In godhed toke he þen way þat to helle gates lay. c1330(?c1300) Spec.Guy 371: Many anoþer him iselþ But noht alone in his **godhede**, Ac i-meind wid þe manhede. (a1333) Shoreham Poems 122/216: Ine ryzte soþe hyt moste sitte Ðet god-hoþ wel hyt kedde.

Думата godhede използвана от Уиклиф в Средния английски от XIV век има за свое главно значение

1. Божественото (Godhood, divinity) в сравнение с човечеството (manhood, humanity).

Този речник предоставя цитати на употребата подредени по хронологичен ред.

Пример, цит. 1330: Но не единствено в неговата **божественост** (godhood), докато по ум е с **човешкото** (manhood).

Заклучение

Историята разкрива бавна и методична промяна в адвентната употребата на термините Божество (Godhead) и Триединство (Trinity), от думи използвани в опозиция до пълното им приемане като еквивалентни синоними. Въвеждането и бавното приемане на думата Триединство в нашите публикации загатва, че това е било внимателно контролирано съобразено с времето от първата употреба като алтернативно заместване на „Божеството“ (Godhead) в 1913 г. до финалното премахване на „Божеството“ през 2010 г. Църквата неотклонно се е движела от една решителна нетринитарна организация, която доминирала в продължение на 60 години във времето, когато живеела Елън Уайт до своята настояща общопризната Тринитарна позиция чрез подкрепата на много комитетски решения. Този документ събра доказателството за тази промяна така че всички да могат да видят ясно историята зад прогресията.

от Божество до Тройство?

Кое предпочитате?
Има ли наистина разлика?
Еднакви ли са?

Изглежда има разлика и усилие да се предпочита едното пред другото, ако не и даже желание да се премахне напълно думата „Божество“.

Тогава тук е доказателството за тази промяна. Оригиналният изворов материал, чрез който можем да проследим бавното, методично движение от едното към другото в продължение на един преходен период обхващащ много десетилетия.

За допълнителни материали се свържете с:
dejandodo@abv.bg
adrian@life-matters.org
www.maranathamedia.bg